Майка

~~Минзухари~~

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

~~15~~
8

Гради накитила си иглика
ясна
~~самъ [illegible]~~ проьвъ ~~[illegible]~~ трудно вика,
тревожно вика,
~~самъ [illegible] проьвъ~~ тихомъ шета
низъ дъбрави и полета.

СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№

Тамъ си никнатъ самъ-самички
росни, мъничкия тревички.

И отъ хилядни церунки
и незнайни малки дупки

Пакъ подаватъ се главичка
съ бистри, радостни очички.
~~Слънце~~ Иглика проьвъ — майка свъда
въ хладни лоши ги пригорща,

И разкрива ~~звезди~~ казва
~~звездн~~ приказки разказва.
И ги ~~[illegible]~~ люлка и завива
~~и имъ златни свещи пали~~,
и ги топли и приспива
златни свещи — минзухари
да имъ бъдатъ за другари.

Да не плачатъ в тъмно клети
дори зората пак засвети.

ала тамъ зерна ги завива
и ги люлка приспива
и разкрива ясна казва
ясно прик. разказва.

Как надъ хълми и долини
~~огнено слънце [illegible]~~
огненъ слънцето пак ще мине
погледът му златисталъ,
полъхъ мразен, ален.